

ROOMSCHE REEKS

LECTUUR VOOR KATH. JONGENS EN MEISJES

REITH.

SINT NIKOLAAS

• DOOR • N • MULDEERS •

GEILLUSTREERD DOOR B. REITH

UITGAVE R. K. JONGENSWEESHUIS • TILBURG

Deze PDF is door Webmagazine CuBra vervaardigd
op basis van scans van Jos Naaijken.

Een artikel van Jos Naaijken over dit boek vindt u op
webpagina:

[http://www.cubra.nl/drukkerij-jongensweeshuis/
rk_jongensweeshuis_tilburg_jos_naaijken_16_
Sint_Nikolaas_N_Mulders.ht](http://www.cubra.nl/drukkerij-jongensweeshuis/
rk_jongensweeshuis_tilburg_jos_naaijken_16_
Sint_Nikolaas_N_Mulders.ht)

ROOMSCHE REEKS

:~ Lectuur voor Katholieke Jongens en Meisjes ~:

5.

SINT NIKOLAAS

DOOR

N. MULDER.

GEILLUSTREERD DOOR B. REITH

UITGEGEVEN ONDER GOEDKEURING VAN DEN
KEURRAAD VOOR ROOMSCHE JEUGDLECTUUR.

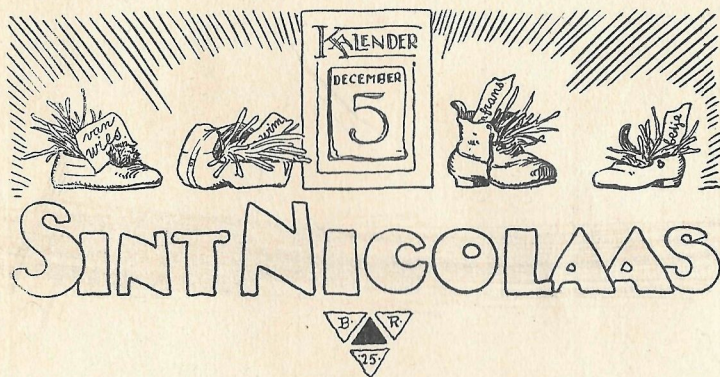
6-9 JAAR

DRUKKERIJ VAN HET R. K. JONGENSWEESHUIS, TILBURG.

Oom Jan is ja-rig.

Frans, Wies en Bet-je zijn bij Oom Jan.

Hun pa en moe zijn er ook.

Er is feest bij Oom Jan.

Oom Jan viert van-daag z'n ver-jaar-dag.

Tan-te heeft 't de hee-le dag druk ge-had.

Ze heeft chó-có-la ge-maakt en heer-lij-ke pud-ding.

En ze heb-ben nog heel veel meer lek-kers ge-had.

Heel de dag heb-ben ze ge-zon-gen.

Neef-je Wim is er bij-na heesch van.

Tel-kens als tan-te lek-ke-re koek-jes brengt,

zing-en ze van :

Oom Jan is ja-rig.

O, we zijn zoo blij!

Nu gaan we koek-jes bak-ken
In de bak-ke-rij.
Oom Jan heeft er veel schik in.

En pa, moe en tan-te klappen ie-dere keer
in de han-den.

't Ech-te feest is van mor-gen al ge-weest.
Heel vroeg zijn ze al naar de kerk ge-gaan.

En daar heb-ben ze goed ge-be-den
voor Oom Jan.

Toen ze thuis wa-ren, moest Oom in een
groo-te stoel gaan zit-ten.

Daar-na heb-ben ze mooi-e vers-jes op-ge-zegd.

Van Frans, Wies en Bet-je kreeg Oom
'n mooi-e pijp.

En van Neef-je Wim kreeg hij
'n prach-tig scheer-mes.

Nu is 't al mid-dag.

Tel-kens zin-gen ze weer leu-ke vers-jes.

Als Oom Jan roept: mooi, mooi! Nog eens!
dan be-gin-nen ze weer:

Oom Jan is ja-rig.

O, we zijn zoo blij!

Nu gaan we sa-men dan-sen,

Dan-sen in de rij!

Nog 'n feest.

Weet je, wat heel pret-tig is?
 Oom Jan ver-jaart juist op Sint Ni-ko-laas-a-vond.
 Zoo gauw als 't wat don-ker wordt,
 zin-gen ze niet meer voor Oom Jan.
 Nee, dan be-gint er weer een an-der feest.
 Zwar-te Piet zal van a-vond wel weer ko-men.

Hij is elk jaar nog ge-weest.
 Maar dan moe-ten we heel hard zing-en, zegt Wies.
 Dat doen we pas als de lamp aan is.
 Eer komt Zwar-te Piet toch niet, zegt Frans.
 En Sint Ni-ko-laas zal ook wel weer ko-men.
 Ja, we zijn heel braaf ge-weest, niet-waar moe?
 O, zoo braaf, zegt moe, Sint Ni-ko-laas komt
 ze-ker, hoor.

Zwar-te Piet brengt weer 'n hee-le boel lek-kers mee.

Pas maar op, dat hij je niet in de zak stopt.
O nee, tan-te, zegt Bet-je, daar zijn we veel te
zoet voor.

Eerst zingen we nog eens „Lang zal-ie leven”
voor oom.

Bra-vo Frans, zegt oom, dat is mooi van je.

En alle-maal be-gin-nen ze te zin-gen :

Lang zal-ie le-ven !

Lang zal-ie le-ven in glo-ri-a !

Hiep, hiep, hiep ! roept moe-der.

Hoe-ra ! roe-pen ze alle-maal.

Nou, zegt tan-te, daar geef ik nog wat op, hoor !

En allen krij-gen ze 'n heel lek-ker koek-je.

Het an-de-re feest be-gint.

't Wordt al wat don-ker, zegt tan-te.

Ik zal de lamp aan-ste-ken.

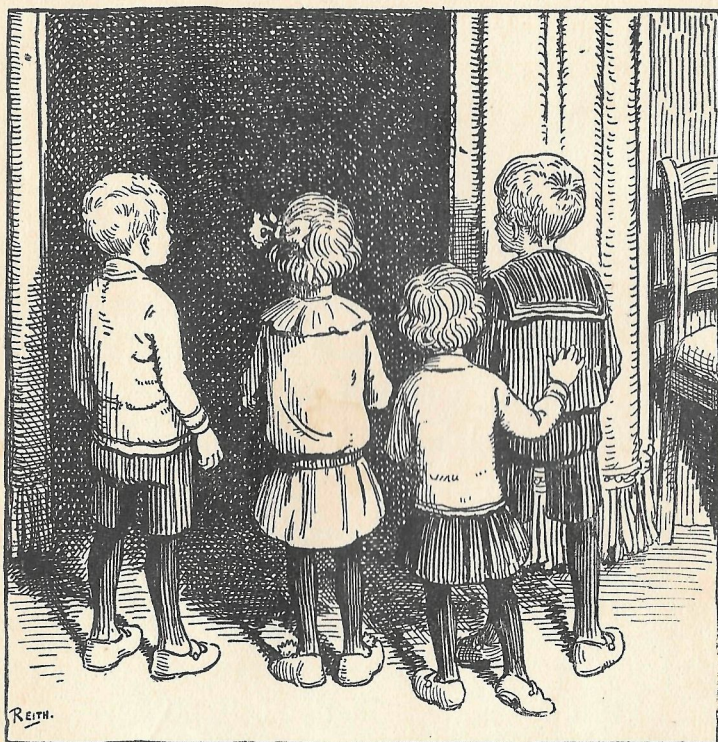
En nu be-gint 't an-der feest.

Frans, Wies en Wim gaan bij de deur van de
voor-ka-mer staan.

Bet-je durft niet heel goed.

Ze kruipt ach-ter Frans.

Ze is 'n beet-je bang voor Zwarte Piet.
En in de voor-ka-mer is 't heel don-ker.

Nu be-gin-nen ze te zin-gen :

Sin-ter-klaas-je in de hoek,
Met 'n groo-te pe-per-koek,
Met 'n zak met vij-gen,
Kan me toch nie krij-gen.

Ope-ens roept Oom Jan : „Daar komt-ie aan!”

Frans, Wies en Wim vlie-gen te-rug.
 Bet-je loopt hard naar moe-der toe.
 Maar Zwar-te Piet komt niet.
 Hij is ner-gens te zien, zegt Frans.
 Stou-te Oom, zegt Bet-je, U maakt ons bang.
 Ben ik stout, zegt oom, en ik ver-jaar
 nog wel van-daag.
 Nee hoor! Oom is heel zoet, zegt Bet-je.
 Ik zei 't maar voor de grap.
 Oom Jan heeft schik, dat hij ze zoo fijn ge-fopt heeft.

Zwar-te Piet.

Nu staan ze weer in de deur.
 Ze zijn weer |z'n best aan 't zin-gen, hoor maar:
 Zie de maan schijnt door de boo-men.
 Mak-kers, staakt uw wild ge-raas.
 't Heer-lijk a-vond-je is ge-ko-men.
 't A-vond-je van Sin-ter-klaas.
 Ope-ens gaat 't „bons, bons!” op de deur.
 Frans, Wies en Wim loo-pen weer hard te-rug.
 Nu is hij er echt, zegt Oom.
 Bet-je huilt bij-na van schrik.
 Bons, bons, bons, gaat 't weer.

De deur gaat er haast stuk van.
 Frans heeft niet zoo-veel schrik.
 Die zingt maar heel hard door:
 Ik zag laatst in m'n pren-ten-boek-je
 Sint Ni-ko-laas op zijn paard,
 Met zulk een hoo-ge muts op
 En zulk een lan-ge baard
 Kom er maar in, Zwar-te Piet, zegt tan-te.
 Het zijn al-le-maal bra-ve kin-de-ren hier, hoor!
 En ik ben heel zoet, roept Bet-je, heel zoet!
 Bons, bons, bons, gaat 't weer.
 En Frans zingt maar door:
 Twee knecht-jes aan zijn zij-den,
 Zoo zwart, zoo zwart als roet.
 Die droe-gen met z'n bei-den
 Zoo'n kist met sui-ker-goed.

Bet-je is bang.

Ope-ens staat Zwar-te Piet in de deur.
 Hij ziet zoo zwart als roet.
 Hoe, hoe, hoe, zegt Zwar-te Piet.
 Bet-je huilt zoo hard ze maar kan.

REITH.
25.

Ik ben zoet, Zwar-te Piet, roept ze, ik ben zoet.
Niet zoo hui-len, zegt moe.

Zwar-te Piet doet bra-ve kin-de-ren toch niets.

Geef Zwar-te Piet maar 'n hand-je.

Bet-je durft eerst nog niet goed.

Maar oom gaat met Bet-je mee.

Bet-je is heel braaf, Zwar-te Piet, zegt oom.

Ja, ja, zegt Zwar-te Piet, en hij steekt z'n zwarte hand uit.

Bet-je geeft hem 'n hand-je.

Dan neemt Zwar-te Piet wat uit z'n zak,
wat lek-kers voor Bet-je.

Hier, bromt hij, om-dat je zoo braaf bent.

Je bent 'n zoe-te meid, hoor!

Dank je wel, Zwar-te Piet, zegt Bet-je.

En nu is ze niet zoo bang meer.

Ze droogt haar traan-tjes af.

Grab-be-len.

Frans, Wies en Wim zijn ook niet zoo bang meer.

Ze ge-ven Zwar-te Piet 'n hand-je.

Oei, wat knijpt Zwar-te Piet hard, zegt Frans.

Heb je niets mee-ge-bracht? vraagt Oom Jan.

Ja-wel, knikt Zwar-te Piet.

Hij gaat met z'n hand in de zak.

Hij gooit 'n hand-vol lek-kers de ka-mer in.

Het rolt o-ver-al de ka-mer door.

Frans, Wies en Wim gaan aan 't grab-be-len.

Ze krui-pen hier en ze krui-pen daar.

Wim kruipt hee-le-maal on-der de ta-fel.

Daar lig-gen er 'n hee-le boel.

Zwar-te Piet gooit nog 'n hand-vol uit.

Oei, m'n hoofd, roept Frans, bo-ven op m'n hoofd!

En hij lacht zoo hard, dat hij haast niet meer
kan zoeken.

Oom Jan grab-belt mee voor Bet-je.

Nu ligt er niets meer op de grond.

Ze heb-ben hun zak-ken haast vol.

Hè, ik ben moe van 't grab-be-len, zegt oom.

Hier, Bet-je, dat is voor jou, hoor!

En Bet-je krijgt 'n hand-vol snoep-jes van oom.

Wat is oom toch goed voor Bet-je, hé!

Frans moet in de zak.

Ze staan weer bij Zwar-te Piet.

Zijn ze al-le-maal goed braaf?

Ja, zegt moe, al-le-maal.

Maar de mees-ter klaagt wel eens o-ver Frans.

Die komt dik-wijls te laat in school.

Hoe, hoe, hoe, zegt Zwar-te Piet.

En hij neemt zijn groo-te zak.

Er in! Er in! bromt hij, in m'n zak!

En hij pakt Frans bij de kraag.

Ik zal 't nooit meer doen, schreeuwt Frans.

Er in! Er in! Mee naar Span-je!

Frans huilt heel hard, ó zoo hard!

Frans hoeft er niet in.

Frans zit al half in de zak.

Al-leen zijn bee-nen ste-ken er nog uit.

Hoor eens, Zwar-te Piet, zegt moe.

Hij zal nooit meer te laat in school ko-men.

Zul je 't nooit meer doen? vraagt Zwar-te Piet.

Nooit meer, roept Frans, nooit meer!

Laat me er toch uit, Zwar-te Piet!
 Waar-om kom je al-tijd zoo laat, man?
 Je blijft ze-ker on-der-weg spe-len, hé!
 Ik zal het nooit meer doen, schreit Frans-je.

Laat me er nou uit!

Nou, dan is 't goed, hoor!

Is Frans an-ders goed braaf?

O ja, zegt oom, in de kerk bidt hij al-tijd heel goed.

O, o, zegt Zwar-te Piet, als dat zoo is, dan maak
 ik m'n zak weer dicht.

Maar nooit meer te laat ko-men, hoor!

Nou ga ik weer weg, zegt Zwar-te Piet.

Ik moet naar Sint Ni-ko-laas.

Ik zal zeg-gen, dat jul-lie alle-maal heel braaf zijt.

Dan komt hij da-de-lijk wel hier.

Zwar-te Piet gaat weer weg.

Hij doet nog eens, bons, bons, op de deur.

Dan gaat hij de trap-pen af.

De kin-de-ren luis-te-ren stil.

Sint Ni-ko-laas.

Nu eens heel mooi zin-gen, zegt Oom.

Dan komt Sint Ni-ko-laas wel hier.

Ze be-gin-nen al-len te zin-gen:

Sint Ni-ko-laas, die goe-de man, hoe-zee!
Die ons zoo blij-de ma-ken kan, hoe-zee!
De bra-ven krij-gen snoep en koek,
De stou-ten zet hij in de hoek.
Hoe-zee! Hoe-zee! Hoe-zee!!
Hoe-zee! Hoe-zee! Hoe-zee!!

Ik hoor 'm al komen, zegt Oom.

En ja, Frans hoort 'm ook.

De an-de-ren luis-te-ren heel goed.

Ze hoo-ren ie-mand de trap op-ko-men.

Na 'n poos-je komt Sint Ni-ko-laas bin-nen.

Hij heeft 'n lan-ge wit-te baard.

En wat 'n prach-ti-ge man-tel!

Op z'n hoofd draagt hij 'n mooi-e mij-ter.

De gou-den staf heeft hij in de hand.

De kin-de-ren kij-ken stil.

Och wat mooi! zegt Wies.

Bet-je is heel niet bang van Sint Ni-ko-laas.

De an-de-ren zijn ook niet bang.

Ze we-ten wel, dat de Sint 'n goe-de man is.

En hij kijkt ook heel vrien-de-lijk.

REITH.
125.

Wat ze krij-gen.

Bij Sint Ni-ko-laas zijn twee knecht-jes.

Maar die zijn heel niet zwart.

Ze heb-ben mooi-e roo-de pak-jes aan.

En elk heeft 'n groo-te doos bij zich.
Ik heb ge-hoord, dat jul-lie braaf zijt, zegt de Sint.
Daar-om heb ik voor jul-lie wat fijns mee-ge-bracht.

Pak maar eens uit, knecht.

Het knecht-je zet z'n doos op de grond.

Hij doet er 't touw af.

De dek-sel gaat er ook af.

Nu komt er wat uit de doos!

'n Mooi-e kook-ka-chel voor Wies.

'n Bouw-doos voor Wim.

'n Druk-doos voor Frans.

En 'n pop voor Bet-je.

Wat 'n pret!

Dan krij-gen ze elk nog 'n mooi-e plaat.

Dank je wel, Sint Ni-ko-laas, zeg-gen ze al-le-maal.

De rest breng ik van-nacht, zegt de Sint,
als jul-lie naar bed-je zijt.

Zorg maar, dat er goed wat in de klomp is,
voor mijn paard.

Ik moet o-ver-al nog zijn, van-nacht.

Dan moet m'n paard heel lang loo-pen.

En daar krijgt het veel hon-ger van.

Zul je er voor zor-gen?

Nu ga ik weer weg, want ik heb niet veel tijd.

Er zijn nog zoo-veel bra-ve kin-de-ren.
 Daar moet ik alle-maal nog naar toe.
 Ze ge-ven Sint Ni-ko-laas 'n hand-je.

Dag Sint Ni-ko-laas.

Tot 't vol-gend jaar, zegt de Sint.
 Tot 't vol-gend jaar, zeg-gen ze alle-maal.
 Dan gaat de Sint weer weg.
 En de twee knecht-jes ook.

Wat zijn ze blij!

Wat zijn ze toch blij!
 Ze kre-gen juist, wat ze ge-vraagd heb-ben.
 Frans maakt z'n druk-doo's o-pen.
 Hoe fijn! roept ie.
 Nu kan ik m'n naam druk-ken.
 Wim heeft schik in z'n bouw-doo's.
 Mor-gen bouw ik 'n heel groot huis, zegt hij.
 Daar gaan we alle-maal in wo-nen.
 En ik bak lek-ke-re pan-ne-koek-jes, zegt Wies.
 Pan-ne-koek-jes met spek.
 Dan krij-gen jul-lie er elk één.
 En wat 'n mooi-e pop heeft Bet-je.

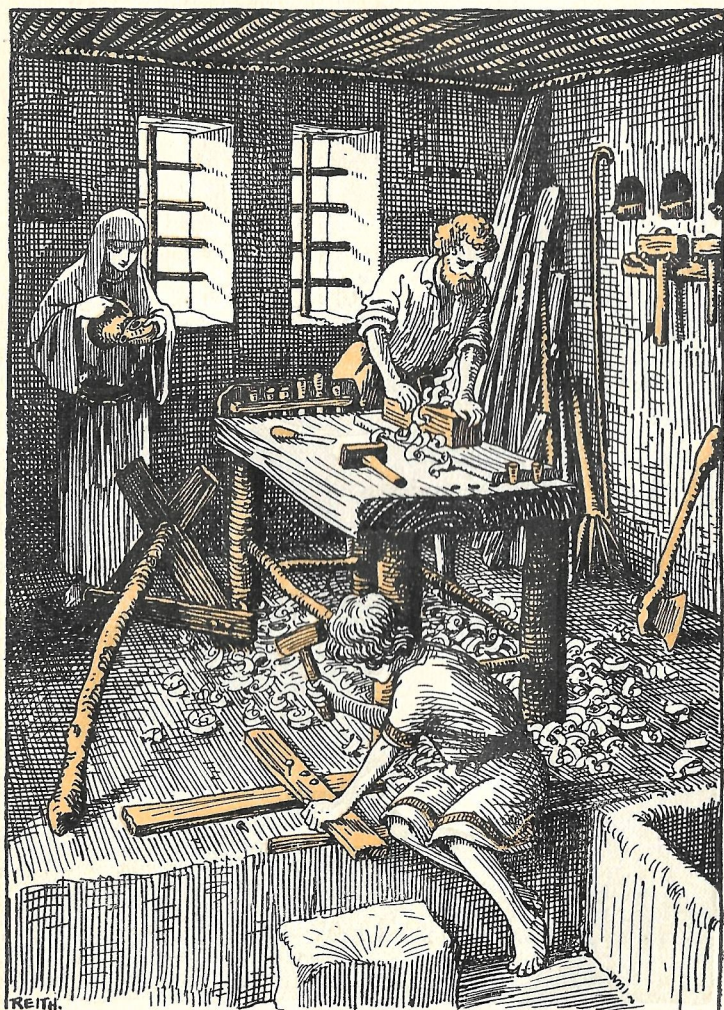
Ze kan de oog-jes dicht doen.
 Als Bet-je de pop neer-legt, gaan de oog-jes
 van zelf toe.

Dan slaapt de pop, zegt Bet-je.
 O, ze heeft zoo'n pret met haar pop.
 Ze zijn al-len zoo blij! zoo blij!
 Wat is die Sint toch 'n goe-de man, zegt oom.
 En wat 'n mooi-e pla-ten, zegt moe.
 Ik zal er lijst-jes om ma-ken, zegt pa.
 Laat ze eens zien!
 En nu gaan ze de pla-ten be-kij-ken.

De plaat van Frans.

Op de plaat van Frans staat 'n ka-mer.
 Het is de ka-mer van 'n tim-mer-man.
 In de ka-mer staat 'n schaaf-bank.
 En op de grond lig-gen krul-len.
 Bij de schaaf-bank staat de H. Jo-zef.
 De H. Jo-zef is aan 't wer-ken.
 De H. Jo-zef was tim-mer-man, zegt tan-te.
 Dat zul je wel we-ten, hé?
 Ja, zegt Frans, dat heeft de mees-ter nog pas ver-teld.
 't Kind-je Je-zus is ook in de ka-mer.

REITH.

• HET • HEILIG • HUISGEZIN •

Het heeft 'n ha-mer in z'n hand-je.
 Het is 'n hou-ten kruis aan het ma-ken.
 Mari-a is ook in de ka-mer.
 Mari-a is de moe-der van 't Kind-je Je-zus.
 Ze kijkt al maar naar Je-zus.
 Ze weet, dat Je-zus God de Zoon is.
 't Kind-je is ook zoo ge-hoor-zaam, zegt oom.
 't Luis-tert al-tijd naar Mari-a en de H. Jo-zef.
 Ze zijn zoo blij, dat Je-zus bij hen is.
 Weet je, wat er on-der de plaat staat, Frans?
 Ja, zegt Frans, laat me 'ns goed zien.
 En Frans leest :
 Het heilig Huis-ge-zin.

De plaat van Wim.

Nu komt de plaat van Wim aan de beurt.
 Er staat 'n mooi gras-veld op.
 Op 't gras-veld staan hoo-ge boo-men.
 Bij 'n boom zit On-ze Lie-ve Heer.
 Bij On-ze Lie-ve Heer staan de A-post-e-len.
 Dat zijn man-nen, die veel van Je-zus hiel-den,
 en al-tijd bij Hem ble-ven.

LAAT DE KLEINEN TOT MIJ KOMEN

Bij Je-zus staan ook 'n hoop kin-de-ren.

Je-zus ze-gent de kin-de-ren.

Eerst moch-ten de kin-de-ren niet ko-men, zegt Wim.

Ze moch-ten niet van de A-pos-te-len,
om-dat Je-zus zoo moe was.

Maar Je-zus zei-de : Laat de kin-de-ren maar ko-men.

Want Je-zus houdt zoo-veel van kin-de-ren.

Mooi zoo, Wim, dat heb je goed ge-leerd.

In de ver-te komt nog een moe-der aan.

Die brengt haar kin-de-ren ook bij On-ze Lie-ve Heer.

Wat is de plaat toch mooi, hé pa ?

Wacht er staat ook wat on-der, zegt Wim.

Dat zal ik eens vlug le-zen.

En Wim leest :

Laat de kin-de-ren tot Mij ko-men.

Ik zal al-tijd braaf zijn, zegt Wim.

Dan mag ik ook in de he-mel bij Je-zus ko-men.

Mag je niet eer-der bij Je-zus ko-men, Wim ?

O ja, dat is waar ook, zegt Wim.

O-ver 'n tijd-je al.

Dan komt Je-zus in mijn hart.

Want dan doe ik mijn eer-ste Com-mu-nie.

Wat is die Wim toch slim.

De pla-ten van Wies en Bet-je.

De plaat van Wies is ook mooi.

En die van Bet-je ook.

Op de plaat van Wies staat Ma-ri-a.
Ze heeft 'n mooi-e blau-we man-tel om.

En 'n licht-krans om haar hoofd.

Op de arm draagt ze 't Kind-je Je-zus.
On-der de plaat staat met groo-te let-ters :

De Moe-der van God.

Ma-ri-a is ook on-ze Moe-der, zegt Wies.

Ze is de moe-der van alle men-schen.

Op de plaat van Bet-je staat de H. Jo-zef.
Bij de H. Jo-zef staat 't God-de-lijk Kind-je.
De H. Jo-zef is de voed-ster-va-der van Je-zus.

Hij heeft een le-lie-tak in de hand.

En ook 'n licht-krans om 't hoofd.

On-der de plaat staat :

De H. Jo-zef.

Ik zal er 'ns gauw lijst-jes om ma-ken, zegt pa.

Ik zal ze zoo-lang in 'n krant doen.

An-ders wor-den ze nog vuil.

DE MOEDER VAN GOD

DE · H · JOZEF.

Pa doet de platen van Frans, Wies en Bet-je
in een krant.

En Oom legt de plaat van Wim in de kast.

Frans, Wies en Bet-je gaan weg.

Nu moeten we naar huis, zegt pa.

Het wordt al zoo laat.

Als de Sint maar niet boos wordt.

Eerst nog 'ns „Lang zal-ie le-ven”

voor oom, zegt moe.

Dat is waar ook, zegt oom, ik ver-jaar van-daag.

Ik was 't al bij-na ver-ge-ten.

Tan-te gaat weer met de koek-jes rond.

Al-le-maal zingen ze „Lang zal-ie le-ven” voor oom.

Dan staan ze al-le-maal op.

Ze ge-ven oom, tan-te en Wim 'n hand-je.

Mor-gen ko-men we weer te-rug, zegt Frans.

Dan ko-men we ver-tel-len, wat de Sint

ge-bracht heeft.

Ver-geet de klomp niet te zet-ten, zegt Wim.

Nee hoor, zegt Frans, ik zal 't niet ver-ge-ten.

Ze gaan de deur uit.

Oom, tan-te en Wim staan in de deur.

Bui-ten is 't al heel don-ker.

't Is wel wat koud, zegt oom.

Doe je das maar goed om.

Dag oom! Dag tan-te! Dag Wim!

Dag bra-ve kin-de-ren, zegt oom.

Voor 't paard van de Sint.

Frans, Wies en Bet-je zijn weer thuis.

Nu gauw de klomp zet-ten, zegt pa,

en dan vlug naar bed.

Het is al veel te laat.

Frans loopt hard naar de schuur.

Hij komt te-rug met drie klom-pen.

Eén klomp voor Frans, één voor Wies

en één voor Bet-je.

Nu gaan ze de klom-pen vul-len.

Er moet veel in, heeft de Sint ge-zegd.

Want 't paard heeft van-nacht veel hon-ger.

Daar is moe al met wat hooi.

In el-ke klomp doen ze 'n bos-je hooi.

Het is nog niet klaar, zegt Frans.

Er moet nog 'n brief-je bij.

Frans scheurt 'n vel pa-pier uit z'n schrift.
 Hij geeft er 'n stuk van aan Wies.
 En ook 'n stuk aan Bet-je.

De Brief-jes.

Ze zijn druk aan 't schrij-ven.
 Bet-je kan nog niet schrij-ven.
 Ze is ook pas vier jaar ge-wor-den.
 Bet-je heeft 'n pot-lood in haar hand-je.
 Pa helpt Bet-je.
 Hij houdt haar hand-je vast.
 En hij schrijft al-les voor Bet-je op.
 Ze moet nog 'n wieg-je heb-ben voor de pop.
 En ook nog veel snoep.
 Zie-zoo, zegt pa, dat is klaar.
 Leg 't maar in de klomp.
 Bet-je legt haar brief-je in de klomp.
 Frans schrijft met de pen en Wies met pot-lood.
 Frans schrijft :

Bes-te Sint.

*Ik zou nog graag een doos kleur-krijt heb-ben
 en nog 'n hoop lek-kers.*

Frans.

En Wies schrijft :

Bes-te Sint Ni-ko-laas.

*Geef me as-je-blijf een nieu-we jurk en ook
wat snoep.*

Wies.

Dat is klaar, zegt Wies en ze legt haar pot-lood weg.
Ze stop-pen de brief-jes in hun klom-pen.

Naar bed.

Frans, Wies en Bet-je bid-den hun a-vond-ge-bed.

Ze zit-ten op hun knie-tjes voor 't kast-je.

Op 't kast-je staat 't beeld van Ma-ri-a.

Naast 't beeld van Ma-ri-a staan twee kaars-en.

De kaars-en zijn aan.

Als 't a-vond-ge-bed uit is, gaan ze naar bed.

Goed sla-pen, zegt pa, dan komt de Sint ze-ker.

Moe brengt ze naar bo-ven.

Bet-je ligt er het eerst in.

Frans ligt ook al in bed-je en Wies ook.

Zou de Sint m'n brief-je wel vin-den, moe?
vraagt Bet-je.

Zeker, zegt moe, als je maar vlug slaapt.

Ik slaap al, zegt Bet-je
en ze doet haar oog-jes toe.

Maar Bet-je slaapt nog niet.

Ze denkt maar aan 't wieg-je voor de pop.
De Sint zal wel 'n mooi bren-gen, denkt Bet-je.
Goe-de nacht moe, goe-de nacht pa, roe-pen ze.
Goe-de nacht kin-de-ren, roe-pen pa en moe.
Dan krij-gen ze elk 'n kruis-je op hun voor-hoofd.

Moe doet de lamp uit.

Dan gaat ze weer naar be-né-den.

Frans slaapt nog niet.

Het is al heel laat.

Moe is al lang weg.

Het is heel stil in huis.

Maar Frans slaapt nog niet.

Hij ligt wak-ker in z'n bed-je.

Ik kan maar niet sla-pen, zegt Frans zacht.

Zou-den Wies en Bet-je sla-pen?

Wacht, ik zal ze 'ns roe-pen.

Wies, Wies! roept ie zacht.

Maar hij hoort Wies niet.

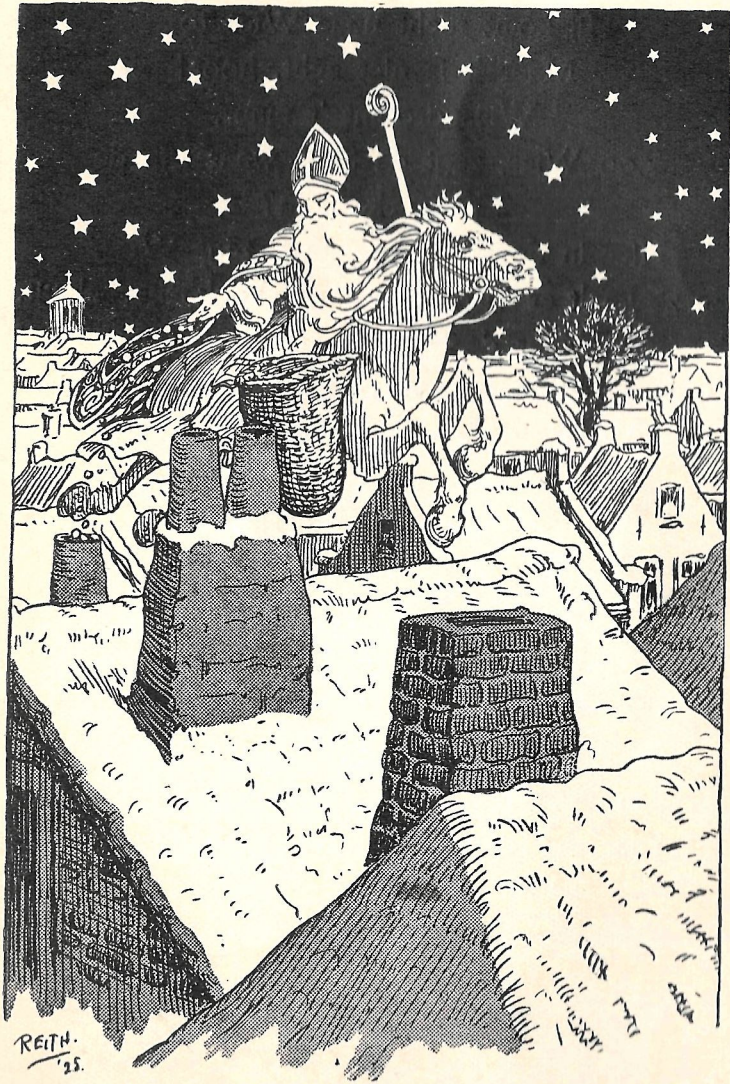
Bet-je zal ook wel sla-pen, denkt hij.
 De maan schijnt door 't raam-pje.
 Ze schijnt recht op Frans z'n bed-je.
 Was 't maar gauw mor-gen, denkt Frans.
 Zou de Sint er al ge-weest zijn?
 Nee, dan zou ik 't al wel ge-hoord heb-ben.
 Want hij komt met z'n paard o-ver 't dak.
 Frans ligt nog lang, heel lang wak-ker.
 Hij denkt maar aan de goe-de Sint.[!]
 Ein-de-lijk valt hij in slaap.
 Hij droomt van z'n druk-doos en z'n plaat.
 En ook van 't kleur-krijt, dat de Sint van-nacht
 zal bren-gen.

Wat Wies droomt.

Wies slaapt al lang.
 Ze droomt van Sint Ni-ko-laas.
 Ze ziet de Sint o-ver 't dak rij-den.
 Hij zit op 'n prach-tig wit paard.
 Ope-ens springt 't paard in de schoor-steen.
 Nu is de Sint in huis.
 Hij komt naar bo-ven.

REITH.
'25.

Hij komt recht naar Wies toe.

Maar 't is niet echt, hoor!

Wies droomt 't maar.

Zoo Wies, zegt de Sint, waar zijn de
pan-ne-koe-ken?

Hier in de la van de kast, zegt Wies.

En ze haalt er 'n groo-te pan-ne-koek met spek uit.

Maar de Sint is in-eens weg.

Ope-eens ziet ze o-ver-al pan-ne-koe-ken met spek.

Al haar de-kens zijn van pan-ne-koek.

O, zegt ze, ik roep vlug pa en moe
en broer en zus-je.

Dan kun-nen ze al-len spek-koek e-ten.

Ze be-gint heel hard te roe-pen.

Ope-eens schrikt ze wak-ker.

Ze kijkt rond, maar ze ziet nie-mand.

En al de pan-ne-koe-ken zijn nu ook weg.

't Is jam-mer, denkt Wies, dat 't maar 'n droom was.

An-ders had-den we heer-lij-ke pan-ne-koe-ken
kun-nen e-ten.

De ta-fel staat vol.

Wies, ben je al wak-ker, zegt Frans.

Ja, zegt Wies, is 't nog geen tijd?

Ik ge-loof 't wel, zegt Frans, 't is al zoo licht.

Daar komt moe al de trap-pen op.

Op-staan kin-de-ren, 't is tijd, roept moe.

Vlug sprin-gen ze hun bed-je uit.

Ze ma-ken een kruis-je met wij-wa-ter.

Ze klee-den zich vlug aan.

Dan bid-den ze hun mor-gen-ge-bed.

Daar-na gaan ze naar be-né-den.

Niet val-len, Bet-je, roept moe.

Maar Bet-je hoort 't niet.

Ze is al met Frans en Wies in de voor-ka-mer.

Och, och, wat zijn ze blij!

De ta-fel staat hee-le-maal vol!

Vol met speel-goed en snoep!

Frans ziet z'n doos met kleur-krijt, een groo-te doos!

En nog een mooi-e fluit.

Wies ziet haar mooi-e jurk lig-gen.

En Bet-je is al bij haar wieg-je.

't Is 'n blauw wieg-je met gou-den rand-jes.

Maar er is nog veel meer op de ta-fel.

Er zijn chó-có-lá-de let-ters, taai-taai-man-nen,
sui-ker-pop-pen en spe-cú-laas en nog veel meer!

Bij elk ligt 'n brief-je.

Op de brief-jes staat, voor wie 't is.

O, wat zijn Frans, Wies en Bet-je ge-luk-kig!

Naar neef Wim.

Frans, Wies en Bet-je heb-ben alles
al goed ge-zien.

Maar ze spe-len er nog niet mee.

Ze pak-ken het wel in de han-den, maar dan
zet-ten ze het weer mooi neer.

Eerst gaan ze met pa en moe naar de H. Mis.

Dan gaan ze naar neef Wim.

Ze moe-ten Wim ver-tel-len wat de Sint
ge-bracht heeft.

Wim heeft ook veel van de Sint ge-kré-gen.

'n Mooi spoor en ook 'n hoop snoep.

Wim is ook heel blij!

Nu zijn ze weer bij el-kaar.

Het huis van oom is weer vol, zegt Bet-je.

Ik zal alles in-pak-ken, Wim, zegt oom.

Dan kunt ge met Frans, Wies en Bet-je mee-gaan.

En heel de dag met hen spe-len.

Dat is 'n pret voor de kin-de-ren!

Oom pakt al-les in 'n groo-te doos.

Ik zal het wel zoo lang dra-gen, zegt pa.

Na 'n poos gaan ze weer naar huis.

Wim moet eerst alle-maal zien, wat
Frans, Wies en Bet-je ge-kré-gen heb-ben.

En dan be-gin-nen ze te spe-len.

Frans met z'n druk-does en z'n kleur-krijt.

Neef Wim met z'n bouw-does en z'n trein.

Wies bakt pan-ne-koek-jes op haar kook-ka-chel.

En Bet-je speelt met haar pop en haar wieg-je.

Zoo gaat 't Sint Ni-ko-laas-feest pret-tig voor-bij.
